

Historia Poikkari 1970-2010

Myllypuron sairaskodin henkilökuntaa 1970-luvun alusta

Arvoisat asukkaat, omaiset, vapaaehtoiset ja henkilökunta

Myllypuron sairaskodin viikkötilaisuudessa 2.9.1970 apulaiskaupunginjohtaja Pentti Pusa lopetti puheensa seuraaviin sanoihin: ” Toivon, että tämä laitos palvelee hyvin sitä tehtävää, jota varten se on suunniteltu. Toivon, että täällä olevat potilaat tuntevat saavansa sen hoidon ja lämmön, jonka he ansaitsevat. Toivon henkilökunnalle voimia tärkeässä tehtävässä ja työniloa siitä, että he voivat antaa tehokasta apua niille, jotka ovat eniten sellaisen tarpeessa.”

Nyt siis on tullut kuluneeksi 40 vuotta siitä, kun Myllypuron sairaskoti aloitti toimintansa. Vaikka laitoksen historia ei olekaan vielä kovin pitkä – mahtuu tähänkin aikaan paljon tapahtumia.

Tässä lyhyt katsaus menneisiin vuosi-kymmeneihin:

1970-luku

Myllypuron sairaskoti perustettiin pitkäaikaipotilaisten hoitolaitokseksi. Perustamisessa ja toteuttamisessa oli pohjana hyvä suunnittelu. Heti valmistuttuaan sairaskoti herätti paljon kiinnostusta ja ihailua ajanmu-kaisten tilojensa vuoksi. Toiminta oli ensimmäisen vuosikymmenen aikana suhteellisen vakaata ja henkilökuntatilanne oli hyvä.

1980 –luku

1980-luku oli muutosten vuosikymmen. Sairaskoti siirtyi huoltoviraston alaisuudesta terveysviraston alaisuuteen. 1980-luvun alussa aloitettiin hoidon sisällön kehittäminen – mm. jo silloin puhuttiin omahoitaja – järjestelmästä. Potilas-hoidossa aloitettiin nk realitettiterapia, joka tarkoitti potilaiden aktivoivaa hoitoa, jossa hoitohenkilökunnan ja viriketoiminnan ohjaajien rooli oli merkittävä. Realitettiterapia herätti

runsaasti kiinnostusta ja tätä uutta hoito-ideologiaa tultiin kuuntelemaan joka puolelta Suomea. Sairaskoti oli kaupunginisten mielestä mallilaitos, jota esiteltiin monille ulkomaisille vieraille. Vieraita kävi Japanista, Kanadasta, Hollannista ja monesta muustakin maasta. 1980-luvulla aloitettiin myös potilasneuvostotoiminta, joka on toiminut aktiivisesti kaikki nämä vuodet.

1990 – luku

1.1.1991 Myllypuron sairaskoti muuttui itäisen alueen terveyskeskussairaalaksi, jossa oli akuuttitoimintaa ja pitkäaikaistoimintaa. 90-luku oli aktiivisen toiminnan kehittämisen aikaa; hoitotyön sisällön kehittämistä jatkettiin, vapaaehtoistyön kurseja järjestettiin, kesänuoret otettiin mukaan viriketoimintaan . 90-luvulla toteutettiin myös osastojen peruskorjaukset.

2000 – luku

Vuodet 2003 ja 2004 olivat muutosten vuosia. Keväällä 2003 terveyslautakunnalle esitettiin Myllypuron sairaalan lopettamista, mutta onnekkemme terveyslautakunta ei vienyt asiaa eteenpäin ja laitos sai jatkaa toimintaansa.

1.1.2004 toteutettiin organisaatiomuutos, jolloin terveyskeskussairaaloiminta muuttui pitkäaikaistoiminnaksi. Osana tätä organisaatiomuutosta akuuttiosastojen 3 ja 4 potilaat ja henkilökunta siirtyivät Herttoniemen sairaalaan ja vastaavasti Herttoniemen sairaalasta siirtyi pitkäaikaisosastojen potilaita ja henkilökuntaa Myllypuron sairaalaan.

Toimintaa kehitettiin aktiivisesti 6 vuoden aikana ja yhteisiä linjoja luotiin Kivelän, Koskelan ja Suursuon sairaaloiden henkilökunnan kanssa.

Tämän vuoden alussa toteutettiin jälleen uusi organisaatiomuutos, kun Kivelän, Koskelan ja

Myllypuron sairaalat siirtyivät sosiaaliviraston alaisuuteen vanhustenkeskuksiksi.

Apulaiskaupunginjohtaja Timo Honkala lausui sairaalan 25-vuotisjuhlassa seuraavaa:

"Nyt 25 vuoden kuluttua voimme varmasti yksimielisesti todeta, että Myllypuron sairaala on täyttänyt hyvin sille asetetut odotukset eikä ole niin sanotusti jämähtänyt paikoilleen vaan kehittynyt ajan vaatimusten mukana. Laitos itsestään ei kehity miksikään vaan siihen tarvitaan aktiivinen henkilökunta.

Nyt kun on kulunut 15 vuotta laitoksen 25-vuotisjuhlasta voin todeta, että emme ole todellakaan jämähtäneet paikoilleen vaan olemme jatkuvasti kehittyneet ja kehitymme ajan vaatimusten mukana.

Toiminta laitoksessa on ollut hyvin aktiivista kaikkina näinä vuosikymmeninä. Hoitotyötä on kehitetty. Myös virketoimintaa on järjestetty laitoksen asukkaille alkuvuosista lähtien: on järjestetty erilaisia juhlia, kesällä kesäkahvilatoimintaa, retkiä sekä monipuolista toimintaa juhlasalissa ja osastoilla.

Tähän monipuoliseen toimintaan ovat osallistuneet henkilökunnan lisäksi aktiivisesti omaiset ja vapaaehtoiset. Tästä teille kaikille lämmin kiitos.

Haluan kiittää teitä kaikkia omaisia ja läheisiä, kun käynneillänne tuotte vaihtelua asukkaiden elämälle. Omaisten käynnit tuovat taulahduksen ennisestä tutusta elämänpiiristä.

Henkilökunnalle haluan lausua kiitokseni asukkaiden parhaaksi tehdystä työstä.

Hilja Haahdin sanoin:

"Ei luonto elä itseänsä varten,
se ihmiselle annetaan.
Ei ihmislapsi itselleensä luotu
vaan toinen toistaan auttamaan."

Oikein hyvää syksyä teille kaikille.

Johtava ylivoitaja Riitta Lahtinen

Myllypuron vanhustenkeskuksen 40-vuotisjuhla 22.9.2010

Johtavan ylihoitajan Riitta Lahtisen puhe

Kohtaamisia ja 40 vuoden takaisia muistoja

Kahvinkaatajat pukeutuneina vanhoihin työtakkeihin

Kirkkoherra Veijo Vatkan puhe

Ala-aulan vitriiniin oli laitettu tavaroita vuosien varrelta

Asukkaat, omaiset ja henkilökunta nauttivat juhlatunnelmasta

Esillä oli myös valokuvia ja lehtileikkeitä sairaskodin alkuvaiheista

Osastonhoitaja Helena Väinänen kertoi , että aikoinaan talolla oli oma pakettiauto, jolla kuljetuksia hoidettiin. Autoa käytettiin moniin erilaisiin tehtäviin.

Osastonhoitaja Helena Väinänen

Laitoshuollon henkilökuntaa

Tietokilpailuvastauksia mietitään

Tapaamisessa oli lämmin ja iloinen tunnelma

a mietitään...

Tilaisuudessa oli yhteensä 67 henkilöä

Veikko-Waari - vanha veteraani" - muistelee:

Oltuani pitkään mukana Myllypuroon Sairaalan Ystävätöiminnässä voinen käyttää häpeilemättä tuota edellä mainittua - itse keksimääni "titteliä"? Nyt kun tämä ystävätoimintamme on jo pitkään aikaa ollut "oikeilla raiteilla" ja se löytää aina uusia toimintamuotoja niin voinen palata sen alkuaikojen tapahtumiin? Mõnenlaista "märkeä ja mutkaa" oli edessämme silloin alkuaikoina -noin kaksikymmentä vuotta sitten- kun Riitta Lahtisen ja Sirpa Baer'in kanssa aloitimme viedä näitä asioita eteenpäin.

Myöhemmin on selvinnyt, että taisimme silloin olla peräti jonkinlaisia edelläkävijöitä tällä sairaalavapaaehtoisten työsaralla? Uskon, että yhä vieläkin pitää paikkansa tuo alkuaikojemme sääntö: "Vapaaehtoisten toimintamuotoja on erilaisia, joten jokainen kyllä löytää täältä omanlaisensa - tehtäväkentän - itselleen. Jos hommat tuntuvat joskus raskaalta niin pidetään pieni tauko mutta sitten jatketaan taasen tätä toimintaa - kukin omien voimavarojensa mukaan."

Potilas- henkilökunta/lehtemme "Poikkari" oli vaikeuksissa vuosien 2001-2002 aikana. Sen toimitusneuvostolla oli armottomia kiireitä eikä lehtemme ollut ilmestynyt, ensin mainittuna vuotena kertaakaan. Huhut kertoivat jo että, "Poikkari" oli joutunut - tai joutumassa - "saattohoidossa" olevien listalle? Antaakseni lehdelle jonkinsortin "tekohengitystä" -SPR:n ensiapukurssin käyneenä - teinkin joululehden noiden vuosien aikana. Aikaisempaa kokemusta moisesta hommasta ei minulla ollut, joten eivät olleet tulokset kummoisia - mutta lehdet ilmestyivät aikanaan. En halunnut tahrata niillä kunnianarvoisen "Poikkarin" nimeä, joten annoin näille tekeleilleni nimeksi: "Pussilakana".

Nykyajan sairaalalehtemme verraten tulos oli surkea, varsinkin valokuvien suhteen. Haastateltavistani ne, jotka "saivat" kuvansa lehteen eivät kuitenkaan katkaisseet ystävyysuhdettamme uskoen, ettei kukaan heitä niistä kuvista tunnista. Kirjapainotaidon isä Johannes Gutenberg olisi kääntynyt haudassaan jos olisi nähnyt "painotyöni" tuloksen.

Joululehtieni "pääkirjoitus" oli aina jonkin suomalaisen iskelmän säveleeseen sovitettut uudet sanat. Vuoden 2001:n sävelenä oli Manana, Manana - josta ensimmäinen värsy kuului näin:

"On saapunut taas syksy tänne
- meidän sairaalaan
takana on lämmin kesä
- me sitä muistellaan.
Vain yksi murhe muiden yli
- mielessämme käy
on vuosi melkein lopussa
- ei "Poikkaria" näy.
Manana, Manana, Kuka tietää juttuan siihen
syy?
Manana, Manana, Kuka vastaa moiseen
kyselyyn?"

Koska väki sairaalassamme oli paljolti vaihtunut päätin esitellä heille "Askartelun työt" - ja sävelenä oli nyt varmastikin kaikille tuttu "Rosvo-Roope"

" Me Helenan ja Sirpan hommat
- hyvin tunnetaan
"Askartelun Valtiaat" ovat
- kiinni puuhissaan.
Kas heiltä hoituu juhlat, retket
- kaikki askareet
näitä työt suurkiitoksemme
- ovat ansainneet."

Juttuja, tarinoita ja vitsejä lehdissä piisasi. Tässä erään henkilöhaastatteluni alkuteksti: "Tämän vuoden kevättalvella alkoi sairaalamme osastoilla ja käytävillä tulla yhä useammoin vastaan pieni, valkotakkinen, vaaleahiuksinen nainen. Tällaisia vastaanulijoita, jotka vielä hymyilevätkin kauriasti, löytyy sairaalastamme tosi paljon - siitä Luojalle Kiitos. Vihdoin huomasin, että työtakin alta pūkottikin papin työasu. Silloin välähti mieleeni, että tämä vaaleanharmaa-hiuksinen "tyttösen" on varmaankin meidän uusi sairaalapastorimme, jonka tuloa on jo odoteltakin." Eipä sitten muuta kuin juttusille vaan - ja haastattelu syntyi.

Kvarnbäckens åldringscentrum-Åren som gått

Kvornbäckens åldringscentrum som nu fyller 40 år började sin verksamhet 1970 som ett sjukhem för långvårdspatienter. Man hade fem avdelningar och 220 patienter.

Sjukhemmet överfördes 1981 till Hälsovårdsverket och fogades som en enhet till till Östra polikliniken och senare som en del av det nya Hertonäs sjukhus som blev färdigt 1987.

År 1991 läsgjordes sjukhemmet från Hertonäs sjukhus och flyttades till östra stordistriktet och blev hälsocentralsjukhus. Sjukhuset avdelningar grundrenoverades under åren 1995-1999. När min fru Maj-Britt sommaren 2000 blev intagen på Kvornbäckens sjukhus hade sjukhuset två akutavdelningar och tre långvårdsavdelningar. Samma höst fylle sjukhuset 30 år.

Under de tio år som min fru varit patient på sjukhuset och jag undertecknad som anhörig, har vi hela tiden upplevt förändringarnas tid, såsom omorganisering, sparande med dramatik, reparation av luftkonditioneringsnätet samt också många trevliga glädjeämnen. 2003 var det dramatiska året då beslutsfattarna i sin spänning hotade stänga sjukhuset. Eftersom sjukhuset är långvårdspatienternas hem skulle det ha betytt att över 220 patienter skulle ha mistat sitt hem. Detta skapade stor oro bland de anhöriga. Vad skall hända patienterna om sjukhuset stängs. Ingen ville att sjukhuset stängs. Allt detta satte igång en sällan skådad medborgarörelse.

Föreningar, olika sammanslutningar, anhöriga och personalen ställde sig på barrikaderna. Namnsamlingar gjordes och politiker kallades till sjukhuset för att bekanta sig med sjukhuset. Det visade sig att en del av dem aldrig varit där tidigare.

Tidningspressen tillkallades som skrev artiklar om händelserna och intervjuade människor om deras åsikt. TV var också på plats och gjorde olika reportage om sjukhusets överlevnadskamp. Man kan säga att bland medborgarörelsen rådde rena "vinterkrigs-anden" och allt detta resulterade i att hälsovårdsnämnden inte förde saken vidare och sjukhuset blev räddat. Samma höst omorganiserades Kvornbäckens och Hertonäs sjukhus så att långvårdsavdelningarna flyttades till Kvornbäckens och akutavdelningarna till Hertonäs. Och nu år 2010 omorganiserades sjukhuset på nytt. Denna gång flyttades sjukhuset från Hälsovårds-

verket till Socialverket och avdelningarnas funktioner förändrades. Avdelning 3 och 7 är fortfarande långvårdsavdelningar. Avdelning 4 har blivit vårderings och rehabiliteringsavdelning, avdelning 5 infektionsavdelning och avdelning 6 långvårds och intervallavdelning. Sjukhusets namn ändrades till Kvornbäckens åldringscentrum.

Under de senaste åren har omfattande luftkonditioneringsarbeten utförts. Dessa har medfört olägenheter såsom buller, damm och dålig luft på avdelningarna. Alla hoppas innerligt att arbetet småningom skall bli färdigt. Så har sjukhusets bakgård blivit en enda villervalla med uppgrävd jord, byggnadsrester och bråte. Man hoppas att det också så fort som möjligt skall bli i skick så att patienterna får tillbaka sin trevlig gård för utvistelse.

Det som man upplever starkt är att personalen mer och mer blir internationell, men vi har inte haft något problem på det området. Det som mycket har glatt patienterna de senaste somrarna har varit skolungdomarna och nordjobbarna som har sommarjobbat på sjukhuset.

Dom har varit duktiga i sitt arbete och städade i sitt uppträdande. De har hämtat en ungdomlig fläkt i tillvaron och varit mycket omtänkta av patienterna. Sång och musikverksamheten har utvecklats mycket under våra tio år på sjukhuset. När jag kom med fanns det en trio som sjöng till gitarrackompanjering. Nu har vi 12 sångare och fyra musikanter som leds av sjukhuspastor Merja Hällfast. Rekreativ verksamheten sköts på ett förtjänstfyllt sätt av Sirpa och Helena som har ordnat så många trevliga aktiviteter och program för patienterna.

Nu när åldringscentret börjar ett nytt årtionde hoppas jag det får arbetsro och att verksamheten på allt sätt skall samverka till det bästa i framtiden både för patienter och personal och att åldringscentret får vara ett lugnt, tryggt och trivsamt hem för dem som bor där.

Klas Eriksson anhörig på avdelning 7.

Eläkeläisten tapaaminen Myllypuron vanhustenkeskuksessa 18.11.2010.

Tilaisuudessa oli läsnä aikaisemmin Myllypurossa työskennelleitä, eläkkeelle jääneitä ja nykyisiä työntekijöitä. Tilaisuudessa muisteltiin menneitä ja kerrotiin Myllypuron vanhustenkeskuksen nykyisestä toiminnasta.

Kuvassa joukko eläkeläisiä.

Juhlatilaisuuden antia

Ylilääkäri Asko Kahanpää muisteli alkuaikoja. Ensimmäiset potilaat Myllypuroon tulivat Koskelasta ja siitä alkoi sairaskodin täyttäminen, joka oli erittäin raskas ja vaikea vaihe. Ylilääkäri kertoi muutamia sattumaksia vuosien varrelta ja totesi, että monen vanhuksen asuinpaikka ja saama hoito ovat hyviä, varsinkin täällä Myllypuron vanhustenkeskuksessa. Hänen mielestään Suomessa on hyvä elää ja Suomi on maana kokenut monta kertaa niin sanottua Jumalan jobdatusta. Lopuksi hän toivotti Jumalan siunausta koko vanhustenkeskukselle ja on kiitollinen ajasta jolloin on itse saanut täällä toimia.

Ylilääkäri Asko Kahanpää

Hoitaja Riitta Mikkonen kertoi potilaiden ja henkilökunnan tupakoinnista 1970-luvulla. Silloin kaikki oli toisin ja tupakointi oli sallittu niin potilashuoneissa kuin henkilökunnan kahvihuoneessakin.

Hoitaja Riitta Mikkonen

Yleisö kuunteli juhlapuhetta mielenkiinnolla

Vuoden 2002 joululehden "tyyli" oli entisenlainen ja siinä käsiteltiin vuoden aikana sattuneita tapahtumia ja haastatteluita oli entiseen - "tuttuun tapaan".

Alkuvuoden suurin uutinen oli se kun sairaalapastorimme Merja Hällfast nimitettiin virkaansa - vuoden alusta lukien. Hän työskentelee osan viikosta täällä meidän sairaalassamme ja osan Herttoniemen sairaalassa. Näin kommentoi Merja pappimme minulle asiaa: "Nyt juuri on vahvistunut, että voin jatkaa tätä sairaalapastorin työtäni täällä Myllyparossa, uutta oppien ja tätä elämää myötäillen." Siinä olikin koko homman totuus - yhteen lauseeseen kiteytettyä.

Yksi haastateltavistani oli sairaalan entinen "pomo" - nykyisin työkyvyttömyyseläkkeellä oleva - Pekka Urpola. Hänet oli nimitetty apulaisyllilääkäriksi vuonna 1982 ja ylilääkärin virkaan vuonna 1991. Vakava sairaus, tammikuussa 1999, lopetti tämän pidetyn miehen työtään. Nykyisin hän viettää eläkepäiviään tuolla Munkkivuorella, jossa käydessäni lueskelemme "Hesaria" ja pelaamme Casinoa.

Omat "palstansa" lehdissäni olivat vastaavalla ylihoitajalla Riitta Lahtisella, joka kertoi meille sairaalassamme vuoden varrella tapahtuneista "maallisista asioista" - ja Merja-pastorimme taas muistutti meitä Joulun sanomasta. Minä taas hoitelin "vitsipuolen" eli koetin puheillani ja kirjoituksillani pitää yllä tätä elämässä tärkeää - leikinlaskun ja huumorin tarpeellista osalueta.

Sairaalan juhlasalissa oli perinteinen joulujuhla vuonna 2001. Toimittajalla oli istumapaikka sairaanhoitajien Anu Hallan ja Kaarina Airion vieressä. Pyörätuolissaan edessämme istui vanha Mummeli, joka tarkkaavaisena seuraa ohjelman kulkua. Kirkkoherra Veijo Vaska on joulusaarnas-saan ehtinyt joulu-evankeliumissa kohtaan, jossa kerrotaan kansalaisten lähdöstä verolle pantaviksi - kukin omaan kotipaikkaansa... "Ja niin lähti matkalle myöskin Josef, kihlattunsa Marian kanssa, joka oli raskaana"... "Ei kai"? - toteaa Mummelimme kuuluvalla äänellä.

Osasto seiskalla asustellut Toivo, jonka keskustelujen aiheet olivat kovin laaja-alaisia, kutsui toimittajaa usein kaupunginjohtajaksi. Vaikka jotkut tosikot koettivatkin hänelle kertoa, ettei asia noin ole niin Toivon silmissä pysyin aina

kaupunginjohtajana (meillä oli ollut "siviilissä" sama vaatturi) ja meidän ys-tävyys-temme sen kun vain lujittui.

Olin - taas kerran - nyt lounasaikaan, Toivon vuoteen vieressä katselemassa kun hoitaja syötti häntä. Seuramiehenä Toivo beitti minullekin aina muutaman repliikin - siinä ruokailun kestäessä. Ovesta tuli sisään yllättäen "sirkkusilmäinen" sairaanhoitaja Maija Peltola, joka tuli aivan lähelleni ja kertoili siinä innoissaan: "Veikko - kuulin äänesi kun soitit Kansaradioon sillä olimme silloin mieheni kanssa autoajelulla." Asiasta keskusteltiin vielä enemmänkin ennen kuin Maija-rouva poistui huoneesta. Nielaistuaan lusikallisen ruokaa loihe Toivo lausumahan: "Sinulla on sitten komea Muija" - hän sanoi, poistuvaa Maijaa tarkoittaen. En kerinnyt tuohon kohteliaisuuteen vielä mitään vastaamaan kun Toivo - lusikallisen taas nielaistuaan - jatkoi puhettaan: "Sanoin sen vain siksi jos et sattuisi itse asiaa huomaamaan."

"Olipahan kerrankin kunnolliset nimipäivä-kekkerit ja kiitokset siitä Helenalle" - sanoi Johan kun ulkosalla - Juhannusjuhilla, parkkeerasi pyörätuolinsa asfalttipolulle aivan uhkean "napatanssijattaren" viereen. Me Pekan kanssa olimme "nimipäiväsankarille" hieman kateellisia - moisesta "ring-side aitosta".

Veikko Peippo

VAPAAEHTOISTOIMINNAN KURSSI

Myllypuron vanhustenkeskuksessa
tiistaisin 1.3.–12.4.2011 klo 15.00–16.30

Kurssin päivämäärät ja aiheet

- 1.3. Kurssin esittely
- 8.3. Vapaaehtoisen rooli
- 15.3. Sairaudet
- 22.3. Lähimmäisenä asukkaalle
- 29.3. Arjen apuvälineet
- 5.4. Viriketoiminta vanhustenkeskuksessa
- 12.4. Vapaaehtoisena osastoilla

Tule kurssille ja kutsu ystäväsikin mukaan

Kurssi on maksuton

Ilmoittautumiset 18.2.2011 mennessä

toimistoon puh. 09-310 60627 tai 09-310 60655

Etsimme vapaaehtoisia muun muassa seuraaviin tehtäviin

Hei,

Olen ulkoilma ihminen ja nauttinut aina raittiista ilmasta. Minulla olisi halua lähteä ulkoilemaan, sään mukaiset vaatteet löytyvät kaapista, vain ulkoilukaveri puuttuu. Kuljen pyörätuolilla jonka kanssa liikkamisessa tarvitsen apua. Sinä, joka nautitut myös ulkoilusta tule minulle ulkoilukaveriksi esimerkiksi kerran viikossa.

Hei,

Täällä vanhustenkeskuksessa järjestetään juhlia ja tapahtumia, joihin haluaisin osallistua. Kaipailisin avustajaa juhlasaliin pääsemisessä ja takaisin osastolle tulemisessa. Juhlissa tarjoillaan usein kahvia, jonka pöytään tarjoilemissa tarvitsen myös avustusta.

Hei,

Joudun sairauksieni vuoksi viettämään suurimman osan ajasta vuoteessa. Aika kääy toisinaan pitkäksi, kun ei voi mennä päiväsaliin muiden kanssa seurustelemaan. Mieleltäni olen vielä pirteä ja huumorintaju on tallella. Näköni on vuosien myötä huonontunut sen verran etten pysty enää lukemaan kirjoja. Olisikin mukavaa saada itselleen apusilmät kirjojen ja lehtien lukuun sekä juttuseuraa.

Musiikkia sairaalassa

Ryhmä käy laulamassa ja musisoimassa osastoilla ensisijaisesti niiden potilaiden luona jotka eivät voi sairautensa ja kuntosensa vuoksi osallistua muuhun toimintaan. Musiikki ja tutut laulut ovat tutkitusti asia joka herättää muistoja. Ryhmä kiertää huoneissa muutaman kerran kuukaudessa. Tarkemmat tiedot ja ajankohdat saa sairaalapastorilta. Mikäli olet kiinnostunut tulemaan mukaan, ota yhteyttä sairaalapastori Merja Hällfast, puh. (09) 3106 0650

Sukkia vanhuksille

Hei kaikki innokkaat sukkiin kutojat. Lahjoittamalla villasukat laitoksessa asuvalle vanhukselle tuot heille moneksi vuodeksi lämpöä ja iloa. Merkkää sukkiin vain koko ja tuo ne Myllypuron vanhustenkeskuksen neuvontaan, niin ne löytävät varmasti itselleen viluisen jalkaparin.

Hei,

Olemme saaneet osastoille kosketusnäyttölliset tietokoneet. Minua kiinnostaisi kovasti oppia käyttämään sitä. Haluaisin olla sukulaisiini yhteydessä sähköpostilla, katsella niiden lähettämiä kuvia ja katsella uutisia Internetistä. Kaipailisin itselleni tukihenkilöä opastamaan minua tietokoneen käytössä. Itse en osaa juurikaan konetta käyttää.

Hei,

Löytyisiköhtän jostain kaveria pelaamaan shakkia tai korttia? Shakkinaappulat löytyisivät omasta takaa, mutta harva osaa enää pelata shakkia. Täällä vanhustenkeskuksessa pelataan myös porukalla bingoa johon olisi mukava saada mukaan avustaja.

Helmet

Helmet on vapaaehtoisista koostuva kuoro, joka esiintyy Myllypuron vanhusten keskuksen tilaisuuksissa ja osastoilla. Alkuaikojen muutaman ihmisen porukka on kasvanut ja voimistunut vuosien mittaan ja tällä hetkellä mukana on laulajien lisäksi kitaristi, harruristi, kosketinsoittaja ja pianisti. Sairaalapastori Merja Hällfast johtaa kuoroa. Helmet etsivät jatkuvasti laulamisesta innostuneita mukaan toimintaan. Helmet harjoittelevat Myllypuron vanhusterikeskuksen tiloissa tiistaisin klo 10.00-11.30.

Mikäli olet kiinnostunut tulemaan mukaan, ota yhteyttä sairaalapastori Merja Hällfast, puh. (09) 3106 0650

Helpit

Vapaaehtoistoimintaryhmä Helpit on rekisteröimätön yhdistys. Se on perustettu vuonna 2006. Yhdistys järjestää yhteistyössä viriketoiminnan kanssa erilaisia tilaisuuksia asukkaille. Veroja toimintaan kerätään mm. myyjäis- ja kirpputori-toiminnalla, arpajaisilla. Varat käytetään asukkaiden virkistystoimintaan. Kesäkahvilatoiminta kesällä kuuluu myös yhdistyksen toimintaan. Jos sinua kiinnostaa yhdistystoiminta, niin mukaan pääsee ottamalla yhteyttä viriketoimintaan Helena Tanner, puh. (09) 3106 0624

Muistoja matkan varrelta

Etupiha 1970-luvulla

Keittiöhenkilökuntaa alkuajoilta

Takapiha 1970-luvulla

Ruokalista 1970-luvulta

Ala-aulan kanttiini

Parvekeulkoilu